

1885-05-10

AFSENDER

Jes Jacobsen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Aabenraa

Omtalte personer:

Christian 4.

Det Kongelige Danske Kunstakademi

Bodil Marie Jacobsen

Valdemar Jacobsen

Omtalte steder:

Rødekro

Aabenraa

Ribe

København

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/1 - J

DOKUMENTINDHOLD

Jes Jacobsen har været syg, efter han vendte hjem fra København for 3 uger siden. Hans lillebror Valdemar har ligeledes været alvorlig syg, og Jacobsen har derfor ikke haft lyst til at skrive til Willumsen, selvom han har tænkt på ham. De første bølgeblade er sprunget ud, og Jacobsen har malet videre på et studie af Bodil, som spiller på klaver. Jacobsen synes, at opgaverne til Kunstakademiets guldmedaljekonkurrence er interessante, og han beder Willumsen om at forhøre sig nærmere om konkurrencen.

TRANSSKRIFTION

Aabenraa, d. 10. Maj 1885.

Min kjære Ven

J. F. Willumsen!

Nu bliver Du vel igjen bange for at det skal være meget længe inden jeg skriver til Dig. Jeg tager dog fat nu, og det har sine Grunde at jeg ikke har skreven til Dig før i denne Sæson; jeg blev nemlig stærkt forkølet ovenover min Næse. Og det vare længere Tid inden jeg blev nogenlunde kontant; men ikke det netop. Du ved vel at min yngste Broder (Valdemar) var bleven meget syg først i April; han forblev længe syg, men nu er det Gud ske Lov meget bedre og de sidste par Dage har han været lidt oppe at sidde paa en Stol, saa nu bliver han vel snart rask.

Under saadanne Omstændigheder kan Du nok forstaa at jeg ikke har været meget opladt til skrive, skjøndt jeg tit gjerne vilde ogsaa tit tænke paa Dig.

Nu, sidste Onsdag var det tre Uger siden at jeg aflagde mit Afskedsvisit hos Eder paa Akademiet, og ved Du da hvem der da var den sidste jeg saa deroppe fra Kongens Nytorv. Jeg vendte mig om for at se om der skulde være nogen i Skilderisamlingen; men den eneste jeg da saa var Glidermanden, som sad og rækkede Næse ad mig til

Afsked.

- Den husker Du nok vi en Aften stillede saaledes. -

Jeg kom denne Gang godt med Toget og naaede henimod Kl 5 Rødekro hvor jeg steg ud for at spadserere den en Mil lange Vej hjem. Og sikken en Spadseretur det blev, jeg var glad ved at jeg ikke kom med Postvognen, skjøndt jeg havde min Malerkasse og en Pakke Malerier at bære paa. Vejret var prægtigt og Lærkerne kvidrede saa glade; saa saa jeg Haren, saa saa jeg Storken, og da jeg kommer et godt Stykke hen kommer jeg til den store Risskov som jeg fik lige paa den ene Side og beholdt Markerne paa den anden Side af Vejen.

Der kom det bedste. Der skulde Du have hørt hvor smuk Fuglesang i en Skov kan være en tidlig Morgen. Der var Masser af forskellige Fugle der sang paa en Gang. Hver sang med sit Næb - det maa vi ogsaa -, og Alle vare de glade og jeg blev saa sjæleglad med. -

Naa, da jeg kommer til Byen er alting temmelig stille, og det var der ogsaa i mit Hjem. Og jeg gaar hen og bliver forkjølet og kan ikke male og saadan. Til min Søster vilde jeg saa siden have Graavejr. Da saa jeg var raskede og der en Dag kom en Del Graavejr fik jeg Fingre i Malerkassen og Billedet; men Billedet saa mig da saa kjedeligt ud, jeg havde ikke det oprindelige i det, som jeg ønskede. Saa

da jeg tænker paa det, kommer der af og til lidt Solskin ind igjennem Vinduet; det bliver saa temmeligt stadig Solskin, og det bedste Resultat jeg kunde faa ud af Billedet tænkte jeg saa var at male lidt Solskin, hvilket ogsaa vil hjælpe til at jeg kan faa mere af det oprindelig tænkte deri. Og saa satte straks raskvæk Lys i det og jeg er glad ved at jeg har gjort det. Jeg har ikke malet paa det siden da vi saa fik en Del Graavejr og Hovedrengjøring i Huset og deslige i Vejen.

Jeg har ikke malet andre Ting endnu, mit "Atelier" var bleven Sovekammer for Pigen og min Søster, men saa har jeg en Del Tegninger, mest Landskaber. Nu har jeg overtaget mit "Atelier" igjen, og er bleven raskere i den senere Tid, saa jeg haaber at jeg nu maa faa mere bestilt.

Har Du været i Skoven og se hvor grøn den bli'er. Jeg plukkede de første "Maj" (saaledes kalder vi her de nyudsprungne Bøgegrene) i Gaar for fjorten Dage. Jeg tror, jeg havde den Glæde at være en af de Første der bragte saadanne Maj hjem fra Skoven. Næste Dag var der allerede mange udsprungne; det var saadan en kraftig velgjørende Regn der hjalp. Hvorledes gaar det med Eders Afgang, jeg haaber godt, især for Dit Vedkommende.

Opgaverne til store Guldmedajlle for i Aar ere forresten gode og interessante. Jeg har set dem i "Natio-

naltidendes" Mosaik; Jeg har dog ikke i Sinde at konkurrere denne Gang da jeg tror det er bedst for min Sundhed at arbejde mere paa egen Haand denne Sommer, eller da ikke have altfor store og mere bundne Opgaver at arbejde paa. Og Arbejderne til Guldmedajllen skal vel være færdige til Efteraaret? Dog kan Du vel gjøre mig den Tjeneste at faa Opgaverne og Reglerne mere tydeligt at vide paa Akademiets Kontor, og saa skrive mig dem til eller maaske vil Kammerraaden gjøre det. Det kunde dog træffe sig at man kunde tegne dem, skjøndt her i Egnen kan man ikke saa godt studere Dragter og deslige saa nøje.

Jeg ved endnu ikke bestemt hvor jeg kommer hen til Sommer. Muligvis

kan jeg komme til Ribe for at kopiere et Par Portrætter fra C4^{te} Tid.
Maaske jeg rejser herfra lige efter Pintsetiden, for at gjøre en Slags
Rundrejse og saa faa bestemt hvor jeg slaar mig ned.
Jeg haaber Du skriver snart, og lad mig saa blandt andet høre hvem der
har Udsigt til Afgang den Gang.
Hils saa til Slut alle vores Kannutter og vær Du selv hilset paa det
hjærteligste fra
Din
gode Ven
Jes Jacobsen

Aabenaa, d. 10. Maj 1885.

Min kjære Ven
F. F. Willumsen!

Tu bliver Du vel igjen bange for
at det skal vare meget længe inden
jeg skriver til Dig. Jeg tager dog
fat nu, og det har siget Grunde at
jeg ikke har skrevet til Dig før
i denne Saison, jeg blev nemlig
stærkt forkølet, ovenover min
Katerjse, og det vare længere Tid
inden jeg blev nogetlunde kantsk,
men ikke det nok. Du ved vel
at min yngste Broder (Valdemar) var
bleven meget syg først i April; han
har forblev længe syg, men nu er
det Gud ske Lov meget bedre og de
sidste par Dage har ^{han} været lidt oppe
at sidde paa den Stol, saa nu bliver
han vel snart rask.

Under saadanne Omstændigheder kan
Du nok forstaa at jeg ikke har ^{hadt} det
næret meget opladt til skrive, skjøndt
jeg tit ~~håber~~ vilde ^{saa tit} og ~~stund~~ ^{stund} hør
her par Dig.

Tu, sidste Onsdags var det ^{du var i} at jeg af-
lagte min Afkedsvisit hos ~~Eden~~ paa
Akademiet, og ved Du da hvem den
da var det sidste jeg saa deroppe fra
Kungens Nytorv. Jeg vendte mig som
før at se om der skulde være no-
gen i Skildersamlingen, men den
første jeg da saa var Glidermanden,
som sad og rakkede Næse ad mig til

